

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1182/2007,

annettu 26 päivänä syyskuuta 2007,

hedelmä- ja vihannesalan erityissäännöistä sekä direkttiivien 2001/112/EY ja 2001/113/EY, asetusten (ETY) N:o 827/68, (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96, (EY) N:o 2826/2000, (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 318/2006 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 2202/96 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

ulkomarkkinoilla, markkinakriiseistä johtuvan tuottajatulojen vaihtelun tasaaminen, hedelmien ja vihannesten kulutuksen lisääminen yhteisössä sekä alan ympäristön säilyttämiseen ja suojeluun tähtäävien pyrkimysten jatkaminen.

(1) Nykyisen hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän perusta on hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2200/96 ⁽²⁾, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2201/96 ⁽³⁾ ja tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2202/96 ⁽⁴⁾.

(2) Saatujen kokemusten perusteella hedelmä- ja vihannesalan järjestelmä on tarpeen muuttaa seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi: alan kilpailukyvyyn ja markkinasuuntautuneisuuden parantaminen siten, että päästään kestävään tuotantoon, joka on kilpailukykyinen sekä sisä- että

(3) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa näitä tavoitteita hedelmä- ja vihannesalan markkinoiden yhteisen luonteen vuoksi, vaan ne voidaan yhteisen toiminnan tarpeen takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(4) Komissio on tehnyt maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevan erillisen ehdotuksen neuvoston asetukseksi, johon voitaisiin aluksi sisällyttää eräitä hedelmä- ja vihannesalan säännöksiä, jotka ovat luonteeltaan horisontaalisia ja joita sovelletaan muihinkin maataloustuotteisiin, ja joita ovat erityisesti hallintokomiteaa koskevat säännökset. Tällaiset säännökset on aiheellista jättää asetuksiin (EY) N:o 2200/96 ja (EY) N:o 2201/96. Niitä olisi kuitenkin päivitettävä, yksinkertaistettava ja pelkistettävä, jotta ne voidaan helposti sisällyttää maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä annettavaan asetukseen.

(5) Nykyiseen järjestelmään tehtävien muutosten soveltamisalan vuoksi kaikki muut erityisesti hedelmä- ja vihannesalan koskevat säännökset olisi selkeyden vuoksi sisällytettävä erilliseen asetukseen. Silloin kun tällaiset säännökset ovat joltain osin myös horisontaalisia ja niitä sovelletaan muihinkin maataloustuotteisiin, kuten kaupan pitämisen

⁽¹⁾ EUVL C 175, 27.7.2007, s. 53.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽³⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2005 liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

vaatimuksia ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevat säännökset, myös niitä olisi päivitettävä ja yksinkertaistettava, jotta ne voidaan myöhemmin helposti sisällyttää edellä mainittuun maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan asetukseen. Tällä asetuksella ei sen vuoksi olisi kumottava eikä muutettava nykyisiä horisontaalisia välineitä, jolleivät ne ole vanhentuneita tai tulleet tarpeettomiksi tai jos niitä ei olisi luonteensa vuoksi käsiteltävä neuvoston tasolla.

- (6) Tämän asetuksen olisi koskettava sekä hedelmä- ja vihannesalan että hedelmä- ja vihannesjalosteiden alan yhteisten markkinajärjestelyjen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita. Tuottajaorganisaatioita sekä toimialakohtaisia järjestöjä ja sopimuksia koskevat säännökset koskevat ainoastaan hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, ja tämä ero olisi säilytettävä. Hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisala olisi laajennettava koskemaan myös eräitä mausteyrtejä, jotta kyseistä järjestelmää voitaisiin soveltaa niihin. Timjami ja sahrami kuuluvat nykyisin tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 827/68 ⁽¹⁾ soveltamisalaan, josta ne oli näin ollen poistettava.
- (7) Eräisiin tuotteisiin olisi sovellettava erityisesti niitä kaupan pitämisen vaatimuksia, jotka koskevat tuotteen määrittämistä, laatua, luokittelua, kokoluokittelua, pakkaamista, käärimistä, varastointia, kuljetusta, tarjontamuotoa, kaupan pitämistä ja pakkausmerkintöjä, jotta markkinoille tulisi yhdenmukaista ja tyydyttävää laatua olevia tuotteita. Lisäksi saattaa olla tarpeen toteuttaa erityistoimenpiteitä, jotka liittyvät erityisesti ajantasaisiin analyysimenetelmiin ja muihin kyseisten vaatimusten osatekijöiden määrittämiseen, jotta kuluttajille tarjottavien tuotteiden laadun ja aitouden osalta ei esiintyisi väärinkäytöksiä ja jotta vältettäisiin tällaisista väärinkäytöksistä mahdollisesti aiheutuvat merkittävät markkinahäiriöt.
- (8) Nykyisellään näiden tuotteiden tuotantoa, koostumusta ja pakkausmerkintöjä koskevista erityisistä säännöksistä säädetään elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista 20 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/112/EY ⁽²⁾ ja elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta 20 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/113/EY ⁽³⁾. Nämä säännöt eivät kuitenkaan täysin vastaa asianomaisten kansainvälisten standardien kehitystä, ja näin ollen niitä olisi muutettava niiden saattamiseksi ajan tasalle.
- (9) Hedelmien ja vihannesten tuotannossa ja kaupan pitämisessä olisi otettava huomioon ympäristönäkökohdat, myös viljelymenetelmien osalta, sekä käytetyistä tarvikkeista

huolehtiminen sekä markkinoilta poistettujen tuotteiden hävittäminen, erityisesti vesien laadun suojelun, luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja maisemanhoidon osalta.

- (10) Hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän perustoimijoita ovat tuottajaorganisaatiot, jotka varmistavat omalla tasollaan järjestelmän hajautetun toiminnan. Koska kysyntä keskittyy entistä enemmän, tuottajien markkina-aseman vahvistamiseksi on edelleen taloudellisesti välttämätöntä keskittää tarjontaa kyseisten organisaatioiden avulla. Tarjonnan keskittämisen olisi oltava vapaaehtoista, ja sen on osoitettava hyödyllisyytensä niiden palvelujen laajuuden ja tehokkuuden kautta, joita tuottajaorganisaatiot jäsenilleen tarjoavat. Koska tuottajaorganisaatiot toimivat yksinomaan jäsentensä edun mukaisesti, niiden olisi katsottava toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja näiden puolesta.
- (11) Kokemukset osoittavat, että tuottajaorganisaatiot ovat asianmukainen väline tarjonnan keskittämiseksi. Tuottajaorganisaatioiden kattavuus on kuitenkin erilainen eri jäsenvaltioissa. Tuottajaorganisaatioiden kiinnostavuuden lisäämiseksi tuottajaorganisaatioiden toiminnan joustovaraa olisi kasvatettava. Joustovaran olisi koskettava erityisesti tuottajaorganisaation tuotevalikoimaa, sallitun suoramyynnin osuutta, sääntöjen soveltamisalan laajentamista muihin kuin jäseniin sekä sen sallimista, että tuottajaorganisaatioiden liitot hoitavat jäsentensä tehtäviä ja että toimintoja ulkoistetaan, myös tytäryrityksille, kummassakin tapauksessa tarpeellisin edellytyksin.
- (12) Jäsenvaltion olisi katsottava tuottajaorganisaation kykenevän edistämään yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteita ainoastaan, jos organisaation perussäännöissä asetetaan sille ja sen jäsenille tiettyjä vaatimuksia. Toimintarahastojen perustaminen ja niiden moitteettoman toiminnan varmistaminen edellyttävät, että tuottajaorganisaatioiden olisi otettava yleisvastuu jäsentensä koko asianomaisesta hedelmä- ja vihannestuotannosta.
- (13) Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden tuottajaryhmittymien, jotka haluavat saada tuottajaorganisaation aseman tämän asetuksen mukaisesti, olisi voitava saada siirtymäaika, jonka kuluessa niille voidaan myöntää kansallista ja yhteisön taloudellista tukea tiettyjä tuottajaryhmittymän sitoumuksia vastaan.
- (14) Jotta tuottajaorganisaatioilla olisi suurempi vastuu erityisesti tekemistään taloudellisista päätöksistä ja jotta niille myönnettyjä julkisia varoja suunnattaisiin tulevaisuutta ajatellen, olisi vahvistettava tällaisten varojen käyttöedellytykset. Tuottajaorganisaatioiden toimintarahastojen rahoitus on syytä toteuttaa yhteisrahoituksena. Rahoituksen kohteita olisi voitava erityistapauksissa laajentaa. Yhteisön menojen hallitsemiseksi toimintarahaston perustaville tuottajaorganisaatioille myönnettävälle tuelle olisi asetettava yläraja.

(1) EYVL L 151, 30.6.1968, s. 16, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 865/2004 (EUVL L 161, 30.4.2004, s. 97, oikaisu EUVL L 206, 9.6.2004, s. 37).

(2) EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58.

(3) EYVL L 10, 12.1.2002, s. 67, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/84/EY (EUVL L 219, 19.6.2004, s. 8).

- (15) Alueilla, joilla tuotannon organisointi on vähäistä, olisi sallittava kansallisen täydentävän tuen myöntäminen. Yhteisön olisi voitava korvata nämä tuet jäsenvaltioille, jotka ovat rakenteellisista syistä erityisen epäedullisessa asemassa.
- (16) Järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja kustannusten vähentämiseksi olisi toimintarahastojen osalta tukikelpoisia menoja koskevat menettelyt ja säännöt mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava maaseudun kehittämissuunnitelmien menettelyjen ja sääntöjen kanssa edellyttämällä, että jäsenvaltiot laativat toimintaohjelmia koskevan kansallisen strategian.
- (17) Tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen toiminnan tehostamiseksi ja toivottavan mahdollisimman suuren vakauden varmistamiseksi markkinoilla jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyin edellytyksin laajentaa tietyn alueen tuottajaorganisaation tai niiden liiton vahvistamien, erityisesti tuotantoa, kaupan pitämistä ja ympäristönsuojelua koskevien sääntöjen soveltamisala koskemaan kyseisen alueen tuottajaorganisaatioon kuulumattomia tuottajia. Eräät sääntöjen soveltamisalan laajentamisesta aiheutuvat kustannukset olisi voitava asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa periä kyseisiltä tuottajilta, koska nämä hyötyvät tästä soveltamisalan laajentamisesta. Sääntöjen soveltamisalaa ei kuitenkaan saisi laajentaa koskemaan luonnonmukaista tuotantoa harjoittavia tuottajia ilman huomattavalta osalta näistä tuottajista saatua suostumusta. On tarpeen sallia näiden sääntöjen soveltamisalan nopea laajentaminen kriisinehkäisy- ja hallintatoimenpiteiden osalta kriisien ratkaisemiseksi nopeasti.
- (18) Eräille hedelmille ja vihanneksille on asetuksilla (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 2202/96 otettu käyttöön joukko erilaisia tukijärjestelmiä. Järjestelmien lukumäärä ja moninaisuus on tehnyt niistä vaikeasti hallinnoitavia. Koska ne ovat koskeneet tiettyjä hedelmiä ja vihanneksia, niissä ei ole otettu täysin huomioon alueellisia tuotantoedellytyksiä eivätkä ne ole koskeneet kaikkia hedelmiä ja vihanneksia. Sen vuoksi hedelmien ja vihannesten tuottajien tukemiseksi olisi saatava aikaan erilainen väline.
- (19) Hedelmä- ja vihannesalan tukijärjestelmiä ei myöskään ole kokonaisuudessaan sisällytetty yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annettuun asetukseen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾. Tämä on tietyiltä osin johtanut näitten järjestelmien hallinnoinnin monimutkaisuuteen ja jäykkyyteen.
- (20) Jotta hedelmä- ja vihannesalan tukijärjestelmästä saataisiin paremmin kohdennettu mutta joustava ja yksinkertaisempi, nykyiset tukijärjestelmät on syytä kumota ja sisällyttää hedelmät ja vihannekset kokonaisuudessaan asetuksella (EY) N:o 1782/2003 perustettuun järjestelmään. Tässä tarkoituksessa on tarpeen säätää, että viitekaudella hedelmiä ja vihanneksia tuottaneet viljelijät voivat saada tukea tilatukijärjestelmässä. Olisi säädettävä myös siitä, että jäsenvaltioiden on vahvistettava tilatukijärjestelmään liittyvät viitemäärät ja tukikelpoiset hehtaarit kunkin hedelmä- ja vihannesalan tuotteen markkinoiden mukaisen viitekauden ja asianmukaisten puolueettomien ja syrjimättömien kriteerien perusteella. Hedelmien ja vihannesten, joihin kuuluvat myös pysyvät hedelmä- ja vihanneskasvit ja taimitarhat, viljelyalojen olisi oltava tukikelpoisia tilatukijärjestelmässä. Kansallisia enimmäismääriä olisi muutettava tämän mukaisesti. Jotta asianomaisilla aloilla olisi aikaa mukautua tilatukijärjestelmään siirtymiseen, olisi säädettävä siirtymäkausista. Erityisesti olisi säädettävä tuotantomäärästä irrotetusta hedelmä- ja vihannestueta ja tilapäisestä tuotantosidonnaisesta pinta-alatuesta tiettyjen jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta, jotka olivat tukikelpoisia nykyisten tukijärjestelmien nojalla, sekä mansikoiden ja vadelmien osalta. Viimeksi mainittujen tuotteiden osalta voidaan yhteisön tuen lisäksi myöntää myös kansallista tukea. Olisi säädettävä myös siitä, että komissio vahvistaa edellä mainittujen osalta yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt ja tarvittavat siirtymäkauden toimenpiteet.
- (21) Hedelmien ja vihannesten tuotanto on vaikeasti ennakoitavaa, ja tuotteet helposti pilaantuvia. Vähäisetkin markkinoiden ylijäämät voivat merkittävästi häiritä markkinoita. Joitakin markkinoilta poistamiseen liittyviä järjestelmiä on sovellettu, mutta niiden hallinnointi on osoittautunut varsin vaikeaksi. Olisi otettava joitakin käyttöön mahdollisimman helposti sovellettavia kriisinhallinnan lisätoimenpiteitä. Näissä olosuhteissa parhaalta vaihtoehdolta vaikuttaa kaikkien näiden toimenpiteiden sisällyttäminen tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmiin, minkä voidaan myös odottaa lisäävän tuottajaorganisaatioiden kiinnostavuutta tuottajien keskuudessa. Jotta kriisinhallintatoimenpiteet voitaisiin laajentaa koskemaan muita kuin tuottajaorganisaatioiden jäseniä, jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava lupa myöntää tällaisissa tapauksissa valtiontukea siirtymäkauden ajan. Tuen olisi kuitenkin oltava pienempi kuin tuottajaorganisaation jäsenten saama, jotta jäsenyys olisi houkuttelevaa. Tämän valtiontuen toimintaa olisi tarkasteltava siirtymäkauden lopussa.
- (22) Ruokaperunan sisällyttäminen asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyyn järjestelmään merkitsee sitä, että valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi yhteisiin hintoihin perustuvien yhtenäismarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi sovellettava myös ruokaperunaan, edellyttäen, että säädetään siirtymäkaudesta, jotta ala voi mukautua muutokseen.
- (23) Maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla 19 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2826/2000⁽²⁾ säädetään, että yhteisön rahoitusosuus eräissä menekinedistämistoimissa voi olla enintään 50 prosenttia. Hedelmien ja vihannesten kulutuksen lisäämiseksi oppilaitoksissa olevien lasten keskuudessa olisi tätä prosenttiosuutta korotettava silloin kun kyseessä on hedelmien ja vihannesten menekinedistäminen tässä tapauksessa.

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 552/2007 (EUVL L 131, 23.5.2007, s. 10).

⁽²⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2060/2004 (EUVL L 357, 2.12.2004, s. 3).

- (24) Yksittäisten tai jo ryhmittyneiden toimijoiden aloitteesta muodostetuissa toimialakohtaisissa järjestöissä, jotka edustavat huomattavaa osaa hedelmä- ja vihannesalan eri ammattiryhmistä, voidaan markkinatilanteet ottaa paremmin huomioon ja edistää kaupallisen näkemystavan edistämistä, mikä tehostaa tuotannosta ilmoittamista erityisesti tuotannon järjestämisen, tarjontamuotojen ja kaupan pitämisen osalta. Koska tällaisten järjestöjen toimet edistävät yleisesti perustamissopimuksen 33 artiklan ja erityisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamista, olisi järjestöille, jotka todistavat olevansa riittävän edustavia ja jotka toteuttavat käytännön toimia mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi, voitava asianmukaisten toimien määrittelyn jälkeen myöntää erityinen hyväksyntä. Tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen antamien sääntöjen soveltamisalan laajentamista ja siitä aiheutuvien kustannusten jakamista koskevia säännöksiä olisi tavoitteiden samankaltaisuuden vuoksi sovellettava myös toimialakohtaisiin järjestöihin.
- (25) Yhteisön yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen edellyttää kauppajärjestelmän käyttöönottoa yhteisön ulkorajoilla. Kauppajärjestelmän olisi sisällettävä tuontitulleja, ja sen olisi periaatteessa vakautettava yhteisön markkinat. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin.
- (26) Hedelmien ja vihannesten tulohintajärjestelmän soveltaminen edellyttää erityisten säännösten antamista yhteisön kansainvälisten sitoumusten huomioon ottamiseksi.
- (27) Jotta kolmansien maiden kanssa käytävän maataloustuotteiden kaupan suuruutta voidaan seurata, olisi säädettävä eräiden tuotteiden tuonti- tai vientitodistusten myöntämisestä niihin liittyvine vakuusvaatimuksineen, jotta taataan niiden toimien toteutuminen, joille tällaisia todistuksia on myönnetty. Komission olisi sen vuoksi voitava ottaa käyttöön todistusjärjestelmiä tällaisille tuotteille.
- (28) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisien vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tällaisten tuotteiden tuontiin olisi sovellettava lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
- (29) On aiheellista antaa tietyn edellytyksin komissiolle valtuudet avata ja hallinnoida perustamissopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista neuvoston antamista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä.
- (30) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojoitoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi. Tällöin yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä. Toimenpiteiden olisi oltava yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisia.
- (31) Näiden kauppajärjestelmien moitteettoman toiminnan varmistamiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta säännellä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käyttöä tai, markkinatilanteen vaatiessa, kieltää sen käyttö kokonaan.
- (32) Jotta asetuksen (EY) N:o 2201/96 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn, tietyissä hedelmä- ja vihannesjalosteissa käytettävän sokerin vientituulle olisi edelleen oikeusperusta, asianomaisten tuotteiden luettelo olisi sisällytettävä sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾ liitteessä VII olevaan luetteloon.
- (33) Direktiivit 2001/112/EY ja 2001/113/EY sekä asetukset (ETY) N:o 827/68, (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96, (EY) N:o 2826/2000, (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 318/2006 olisi siten muutettava tämän mukaisesti.
- (34) Koska maataloustuotteiden yhteismarkkinat muuttuvat jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi ilmoitettava toisilleen asiaankuuluvista muutoksista.
- (35) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien yhtenäismarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin olisi sen vuoksi pääsääntöisesti sovellettava valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä. Olisi kuitenkin säädettävä Italian ja Espanjan tomaatinjalostusalalle myönnettävästä kertaluonteisesta valtiontuesta, jolla tuetaan alan mukautumista tämän asetuksen säännöksiin.
- (36) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (37) Hedelmä- ja vihannesjärjestelmä edellyttää, että tiettyjä sen mukaisia velvollisuuksia on noudatettava. Näiden velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen tehdä tarkastuksia ja soveltaa seuraamuksia, jos velvollisuuksia ei

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 247/2007 (EUVL L 69, 9.3.2007, s. 3).

⁽²⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 378/2007 (EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1).

noudateta. Komissio olisi sen vuoksi valtuutettava antamaan säännöt, jotka koskevat myös aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintää ja jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksia. Hedelmä- ja vihannesalan erityistarkastajien elin ei ole uudessa järjestelmässä enää tarpeen, minkä vuoksi se olisi lakkautettava.

- (38) Asetuksella (EY) N:o 2202/96 perustettu tukijärjestelmä olisi poistettava. Sen vuoksi kyseisellä asetuksella ei ole enää merkitystä, ja se olisi kumottava.
- (39) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (40) Tuoreiden hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden erilliset hallintokomiteat olisi yksinkertaistamisen vuoksi lakkautettava ja korvattava neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla perustettavalla yhdellä hedelmien ja vihannesten hallintokomitealla.
- (41) Siirtyminen voimassa olevista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin voi aiheuttaa vaikeuksia, joita ei ole käsitelty tässä asetuksessa. Tällaisten vaikeuksien selvittämiseksi komission olisi voitava hyväksyä siirtymätoimenpiteitä. Lisäksi olisi säädettävä asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymisestä jatkumisesta sekä mainitun asetuksen nojalla hyväksytyjen toimintaohjelmien mahdollisesta jatkamisesta sekä vastavista säännöksistä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyjä tuottajaryhmittymiä ja niiden hyväksymissuunnitelmia.
- (42) Tätä asetusta olisi pääosin sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2008. Jotta hedelmä- ja vihannesjalosteiden sekä sitrushedelmien tukijärjestelmien soveltaminen ei keskeytyisi kesken markkinointivuoden, näitä tukijärjestelmiä olisi voitava soveltaa markkinointivuoden 2007/2008 loppuun saakka,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan erityissäännöt, joita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa lueteltuihin tuotteisiin.

Tämän asetuksen III ja IV osastoa sovelletaan kuitenkin vain asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa lueteltuihin tuotteisiin ja/tai tällaisiin yksinomaan jalostukseen tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

Jäljempänä olevaa 43 artiklaa sovelletaan lisäksi CN-koodiin 0701 kuuluviin tuoreisiin tai jäähdetyttyihin perunoihin.

II OSASTO

TUOTTEIDEN LUOKITUS

2 artikla

Kaupan pitämisen vaatimukset

1. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa lueteltuja tuotteita, jotka on tarkoitettu myytäväksi tuoreena kuluttajalle, voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos ne ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja kaupakelpoisia ja jos alkuperämaa on ilmoitettu.

2. Komissio voi säätää asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa luetellun yhden tai useamman tuotteen kaupan pitämisen vaatimuksista.

3. Komission on näin tehdessään otettava huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (YK/ECE) hyväksymät standardisuositukset.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimusten osalta:

- niitä on sovellettava kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa, myös tuonnissa ja viennissä, jollei komissio toisin säädi;
- ne on vahvistettava ottaen huomioon erityisesti asianomaisten tuotteiden erityisominaisuudet sekä tarve varmistaa kyseisille tuotteille riittävä menekki markkinoilla ja se, että kuluttajat saavat tuotteista riittävästi avointa tietoa erityisesti tuotteen alkuperämaan, luokan ja tarpeen mukaan lajikkeen (tai kaupallisen tyyppin) osalta;
- ne voivat koskea erityisesti tuotteen laatua, luokittelua, kokoluokittelua, pakkaamista, käärimistä, varastointia, kuljetusta, tarjontamuotoa, kaupan pitämistä ja pakkausmerkintöjä.

5. Sellaisten tuotteiden haltija, joita hyväksytyt kaupan pitämisen vaatimukset koskevat, ei saa pitää niitä esillä myyntitarkoituksessa, saattaa myyntiin tai myydä, toimittaa tai pitää kaupan niitä jollakin muulla tavoin yhteisössä, elleivät ne ole mainittujen vaatimusten mukaisia. Tuotteiden haltija on vastuussa vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta.

6. Jäsenvaltioiden on tarkastettava valikoivasti riskianalyysin pohjalta, ovatko tuotteet mainittujen kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden erityissäännösten soveltamista, joita komissio voi antaa 42 artiklan mukaisesti. Nämä tarkastukset on kohdistettava tuotantoalueilta lähtöä edeltävään tuotteiden pakkaus- tai lastausvaiheeseen. Kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta tarkastukset on tehtävä ennen luovutusta vapaaseen liikkeeseen.

7. Uusien kaupan pitämisen vaatimusten antamiseen asti sovelletaan edelleen asetuksen (EY) N:o 2200/96 ja (EY) N:o 2201/96 nojalla määriteltyjä kaupan pitämisen vaatimuksia.

III OSASTO

TUOTTAJAJÄRJESTÖT

I LUKU

Vaatimukset ja hyväksyminen

3 artikla

Vaatimukset

1. Tässä asetuksessa 'tuottajaorganisaatiolla' tarkoitetaan oikeussubjektia tai oikeussubjektin tarkoin määriteltyä osaa, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

- a) se on perustettu asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen viljelijöiden aloitteesta, jotka viljelevät yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa luetelluista tuotteista ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita;
- b) sen tavoitteena on käyttää ympäristöystävällisiä viljelymenetelmiä, tuotantotekniikoita ja jätehuoltomenetelmiä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;
- c) sillä on yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:
 - i) varmistaa, että tuotanto on suunniteltua ja kysynnän mukaista erityisesti laadun ja määrän osalta;
 - ii) jäsentensä tuottamien tuotteiden tarjonnan keskittäminen ja markkinoille saattaminen;
 - iii) tuotantokustannusten optimoiminen ja tuottajahintojen vakauttaminen;
- d) sen perussäännöt sisältävät 2 kohdassa säädetyt erityisvaatimukset; ja
- e) jäsenvaltio on hyväksynyt sen 4 artiklan mukaisesti.

2. Tuottajaorganisaation perussäännöissä on määrättävä, että sen tuottajajäsenen on erityisesti:

- a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;
- b) kuuluttava minkä tahansa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua, tietyn tilan tietyn tuotteen osalta vain yhteen tuottajaorganisaatioon;

- c) pidettävä koko kyseinen tuotantonsa kaupan tuottajaorganisaation välityksellä;
- d) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja, satoja, tuotoksia ja suoramyyntiä;
- e) suoritettava perussäännöissä määrätty maksut 8 artiklassa säädettyjen toimintarahastojen perustamiseksi ja kartuttamiseksi.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdan c alakohdassa säädetään, tuottajajäsenet voivat tuottajaorganisaation luvalla ja tuottajaorganisaation vahvistamin edellytyksin:

- a) myydä enintään tietyn osuuden tuotannostaan ja/tai tuotteistaan suoraan tilalla ja/tai tilan ulkopuolella kuluttajille näiden omiin tarpeisiin; jäsenvaltio vahvistaa tämän osuuden, jonka on oltava vähintään 10 prosenttia;
- b) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, joiden määrä on vähäinen heidän oman tuottajaorganisaationsa kaupan pidettävän tuotannon määrään nähden;
- c) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, jotka ominaispiirteidensä vuoksi eivät ensisijaisesti kuulu tuottajajäsenen oman tuottajaorganisaation kaupallisen toiminnan piiriin.

4. Tuottajaorganisaation perussäännöissä on määrättävä lisäksi:

- a) menettelyistä, joilla 2 kohdassa tarkoitettujen säännöiden mukaisesti säännöt määritellään, annetaan ja muutetaan;
- b) tuottajaorganisaation rahoittamiseen tarvittavien maksujen perimisestä jäseniltä;
- c) säännöistä, jotka varmistavat, että tuottajajäsenet voivat demokraattisella tavalla valvoa organisaatiota ja päätöksentekoa;
- d) seuraamuksista, kun tuottajaorganisaation perussääntöjen mukaisia velvoitteita, erityisesti maksujen suorittamisen osalta, jätetään noudattamatta tai tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä rikotaan;
- e) säännöistä, jotka liittyvät uusien jäsenten hyväksymiseen ja erityisesti jäsenyyden vähimmäiskeston;
- f) tuottajaorganisaation toiminnan kannalta välttämättömistä kirjanpito- ja budjettisäännöistä.

5. Tuottajaorganisaatioiden on katsottava toimivan taloudellisesti asioissa jäsentensä nimissä ja näiden puolesta.

4 artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltion on hyväksyttävä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi tuottajaorganisaatioiksi kaikki, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos:

- a) ne täyttävät 3 artiklassa säädetyt vaatimukset ja esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;
- b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä ja niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä tai arvo täyttää jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset, ja ne esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;
- c) on olemassa riittävä selvitys siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti toteuttamisesta keston, tehokkuuden ja tarjonnan keskittämisen suhteen, mitä varten jäsenvaltiot voivat päättää, minkä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista tai tuoteryhmistä olisi kuuluttava tuottajaorganisaation piiriin;
- d) ne todella antavat jäsentuottajilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;
- e) ne asettavat tosiasiallisesti tuottajajäsenten käyttöön tarpeen mukaan teknisiä apuvälineitä tuotteiden keräämiseksi, varastoisiksi, pakkaamiseksi ja kaupan pitämiseksi;
- f) ne varmistavat toimintansa asianmukaisen kaupallisen ja kirjanpidollisen hallinnoinnin; ja
- g) niillä ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, ellei perustamissopimuksen 33 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiminen sitä edellytä.

2. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä tuottajaorganisaation hyväksymisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine selvityksineen on tehty;
- b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia todetakseen, ovatko tuottajaorganisaatiot tämän osaston edellytysten mukaisia, määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;
- c) ilmoitettava komissiolle vuosittain hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

5 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liitot

Tuottajaorganisaatioiden liitto perustetaan hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden aloitteesta ja se voi suorittaa mitä tahansa

tuottajaorganisaation tehtäviä. Tätä varten jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tuottajaorganisaatioiden liiton, jos:

- a) jäsenvaltio katsoo, että liitto kykenee tehokkaasti suorittamaan kyseiset tehtävät; ja
- b) liitolla ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, elleivät perustamissopimuksen 33 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden sitä edellytä.

Edellä olevaa 3 artiklan 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tuottajaorganisaatioiden liittojen toimiin.

6 artikla

Ulkoistaminen

Jäsenvaltiot voivat sallia hyväksytyn tuottajaorganisaation tai hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden liiton ulkoistavan minkä tahansa toimintonsa, myös tytäryrityksilleen, edellyttäen, että se antaa jäsenvaltiolle riittävän selvityksen siitä, että tämä menettely on asianmukainen keino saavuttaa asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton tavoitteet.

7 artikla

Tuottajaryhmittymät

1. Tässä asetuksessa tuottajaryhmittymällä tarkoitetaan oikeussubjektia tai oikeussubjektin tarkoin määriteltä osaa, joka on perustettu tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä varten sellaisten asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan a kohdassa tarkoitettujen viljelijöiden aloitteesta, jotka ovat yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa luetellun tuotteen ja/tai sellaisten tuotteiden viljelijöitä, jotka on tarkoitettu yksinomaan jalostukseen.

Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden tuottajaryhmittymille tai perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla yhteisön syrjäisimmillä alueilla tai asetuksen (EY) N:o 1405/2006⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla Egeanmeren pienillä saarilla toimiville tuottajaryhmittymille voidaan myöntää siirtymäkausi 4 artiklassa säädettyjen hyväksymisedellytysten täyttämiseksi.

Näiden tuottajaryhmittymien on esitettävä asianomaiselle jäsenvaltiolle hyväksymistä varten porrastettu hyväksymistä koskeva suunnitelma, jonka hyväksyminen käynnistää toisessa alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden ja vastaa esihyväksymistä. Siirtymäkausi saa olla enintään viisi vuotta.

2. Jäsenvaltion on ennen hyväksymistä koskevan suunnitelman hyväksymistä ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan ja niiden todennäköisistä taloudellisista seurauksista.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajaryhmittymille siirtymäkaudella:

- a) tukea edistääkseen niiden perustamista ja helpottaakseen niiden hallinnoimista;

⁽¹⁾ EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

b) tukea joko suoraan tai luottolaitosten välityksellä tarkoituksena kattaa osa hyväksymistä varten tarvittavista investoinneista, jotka on esitetty tähän tarkoitukseen 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua hyväksymistä koskevassa suunnitelmassa.

4. Yhteisö korvaa 3 kohdassa tarkoitettut tuet 42 artiklan b kohdan ii alakohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.

5. Edellä 3 kohdan a kohdassa tarkoitettu tuki määritetään kunkin tuottajaryhmittymän osalta sen kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella ja se on tasoltaan:

- a) ensimmäisenä vuonna 10 prosenttia, toisena vuonna 10 prosenttia, kolmantena vuonna 8 prosenttia, neljäntenä vuonna 6 prosenttia ja viidentenä vuonna 4 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta niiden jäsenvaltioiden tuottajaryhmien osalta, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen; ja
- b) ensimmäisenä vuonna 5 prosenttia, toisena vuonna 5 prosenttia, kolmantena vuonna 4 prosenttia, neljäntenä vuonna 3 prosenttia ja viidentenä vuonna 2 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta niiden tuottajaryhmien osalta, jotka sijaitsevat perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla yhteisön syrjäisimmillä alueilla tai asetuksen (EY) N:o 1405/2006 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla Egeanmeren pienillä saarilla.

Näitä tasoja voidaan alentaa suhteessa kynnnyksen ylittävän kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Tuottajaryhmittymälle maksettavalle tuelle voidaan minä tahansa vuotena asettaa yläraja.

II LUKU

Toimintarahastot ja -ohjelmat

8 artikla

Toimintarahastot

1. Tuottajaorganisaatiot voivat perustaa toimintarahastoja. Toimintarahastoa rahoitetaan:

- a) jäsenten tai tuottajaorganisaation omilla maksuosuuksilla;
- b) yhteisön taloudellisella tuella, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille.

2. Toimintarahastosta rahoitetaan ainoastaan jäsenvaltioiden 13 artiklan mukaisesti hyväksymiä toimintaohjelmia.

9 artikla

Toimintaohjelmat

1. Toimintaohjelman tavoitteisiin on kuuluttava vähintään kaksi tavoitetta, jotka ovat joko 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tai seuraavia:

- a) tuotannonsuunnittelu;
- b) tuotteen laadun parantaminen;
- c) tuotteiden kaupallisen arvon lisääminen;

d) tuotteiden menekin edistäminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;

e) ympäristötoimenpiteet ja ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät, myös luonnonmukainen maatalous;

f) kriisinehkäisy ja -hallinta.

2. Kriisinehkäisyllä ja -hallinnalla on pyrittävä välttämään hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla esiintyvät kriisit ja ratkaisemaan ne seuraavin toimenpitein:

- a) markkinoiltaapoisto;
- b) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai niiden korjaamatta jättäminen;
- c) menekinedistäminen ja tiedotus;
- d) koulutustoimenpiteet;
- e) satovakuutus;
- f) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen.

Enintään kolmannes toimintaohjelman menoista saa liittyä kriisinehkäisy ja -hallintatoimenpiteisiin, kolmannessa alakohdassa tarkoitettu pääoman takaisinmaksu ja korko mukaan lukien.

Kriisinehkäisy ja -hallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi tuottajaorganisaatiot voivat ottaa kaupallisin ehdoin myönnettäviä lainoja. Tässä tapauksessa pääoman takaisinmaksu ja lainoista perittävä korko voivat muodostaa osan toimintaohjelmasta, ja sille voidaan siten myöntää 10 artiklan mukaista yhteisön taloudellista tukea. Kriisinehkäisyn ja -hallinnan erityistoimet on rahoitettava joko tällaisin lainoin tai suoraan mutta ei molempia käyttäen.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että:

- a) toimintaohjelmien on sisällettävä vähintään kaksi ympäristötoimintaa; tai
- b) toimintaohjelmien menoista vähintään 10 prosentilla on katettava ympäristötoimia.

Ympäristötoimien on noudatettava Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristötoimille asetettuja vaatimuksia.

Kun vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation kaikista tuottajajäsenistä on sitoutunut edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettuun yhteen tai useampaan samanlaiseen maatalouden ympäristösitoumukseen, on kukin näistä sitoumuksista laskettava ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuksi ympäristötoimeksi.

⁽¹⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2012/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 8).

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille ympäristötoimille myönnettävällä tuella on katettava toimesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulon menetykset.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan Bulgariassa ja Romaniassa vasta 1 päivästä tammikuuta 2011.

5. Ympäristöpaineita lisäävät investoinnit ovat sallittuja vain, jos on otettu käyttöön tehokkaat järjestelyt ympäristön suojaamiseksi näiltä paineilta.

10 artikla

Yhteisön taloudellinen tuki

1. Yhteisön taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, mutta kuitenkin enintään 50 prosenttia tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. Yhteisön taloudellinen tuki voi olla enintään 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

Prosenttiosuutta voidaan kuitenkin korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kriisinehkäisy- ja hallintatoimenpiteisiin.

3. Tuottajaorganisaation pyynnöstä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 60 prosenttia, kun kyse on toimintaohjelmasta tai sen osasta, joka täyttää vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

- sen jättää useampi yhteisön tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa eri jäsenvaltioissa ylikansallista toimintaa;
- sen jättää yksi tai useampi tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia;
- se koskee yksinomaan erityistä tukea maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91⁽¹⁾ soveltamisalaa kuuluville, luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille;
- sen jättää tuottajaorganisaatio jossakin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneessä jäsenvaltiossa ja se koskee enintään vuoden 2013 loppuun kestäviä toimenpiteitä;
- se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka jättää hyväksytty tuottajaorganisaatio, joka on sulautunut toiseen hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon;
- se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka hyväksytty tuottajaorganisaatioiden liitto jättää;
- sen jättää tuottajaorganisaatio jäsenvaltiossa, jossa tuottajaorganisaatiot pitävät kaupan alle 20:tä prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta;

⁽¹⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus kumottu 1 päivästä tammikuuta 2009 lukien asetuksella (EY) N:o 834/2007 (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

h) sen jättää tuottajaorganisaatio jollakin yhteisön syrjäisimmistä alueista;

i) se kattaa ainoastaan erityistuen toimille, joiden tarkoituksena on edistää hedelmien ja vihannesten kulutusta oppilaitoksissa olevien lasten keskuudessa.

4. Edellä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 100 prosenttia, kun on kyse hedelmien ja vihannesten markkinoilta vetämisestä, mikä ei saa olla suurempi kuin viisi prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä, ja joka poistetaan markkinoilta:

- ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille tai -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;
- ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat lisäksi niiden tavallisesti ostamiin määriin.

11 artikla

Kansallinen taloudellinen tuki

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voivat komission luvalla asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista. Tällä tuella täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.

Yhteisö voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tukea, kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joiden hedelmä- ja vihannestuotannon arvosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15:tä prosenttia niiden maatalouden kokonaistuotannosta.

2. Kansalliseen taloudelliseen tukeen, joka sallitaan 1 kohdan mukaisesti, ei sovelleta perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa.

12 artikla

Toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallinen säännöstö 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimia koskevien yleisten edellytysten aikaansaamiseksi. Säännöstössä on edellytettävä erityisesti, että tällaisten toimien on täytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 asianomaiset vaatimukset, myös täydentävyyttä, johdonmukaisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset, siten kuin mainitun asetuksen 5 artiklassa on säädetty.

Jäsenvaltion on toimitettava kansallista säännöstöään koskeva ehdotuksensa komissiolle, joka voi vaatia siihen muutoksia kolmen kuukauden kuluessa, jos se havaitsee, ettei ehdotus mahdollista niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu perustamissopimuksen 174 artiklassa ja kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ⁽¹⁾. Myös toimintaohjelmista rahoitettavien yksittäisten tilojen investointien on oltava mainittujen tavoitteiden mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla toteutettaville kestäville toimintaohjelmille kansallinen strategia. Strategiaan on sisällyttävä seuraavat osatekijät:

- a) tilanneanalyysi vahvuuksien ja heikkouksien osalta sekä kehitysmahdollisuuksista;
- b) perusteet valituille ensisijaisille toimille;
- c) toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit;
- d) toimintaohjelmien arviointi;
- e) tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet.

Kansallisen strategian on sisällettävä myös 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännöstö.

3. Jäsenvaltioihin, joissa ei ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, ei sovelleta 1 ja 2 kohtaa.

13 artikla

Toimintaohjelmien hyväksyminen

1. Toimintaohjelman luonnokset on jätettävä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on hyväksyttävä tai hylättävä ne tai vaadittava niiden muuttamista tämän luvun säännösten mukaiseksi.

2. Tuottajaorganisaatioiden on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi arvio kunkin vuoden toimintarahaston suuruudesta ja esitettävä tälle asianmukaiset perusteet, jotka pohjautuvat toimintaohjelmaa koskeviin arvioihin, kuluvan vuoden ja mahdollisesti edellisten vuosien menoihin sekä tarvittaessa arvioihin tulevan vuoden tuotantomääristä.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle tai tuottajaorganisaatioiden liitolle yhteisön taloudellisen tuen ennakoitu määrä 10 artiklassa vahvistettuja enimmäismääriä noudattaen.

4. Yhteisön taloudellinen tuki maksetaan toimintaohjelmasta aiheutuneiden menojen perusteella. Näiden järjestelmien yhteydessä voidaan maksaa ennakkoa takuun tai vakuuksien asettamista vastaan.

5. Jotta tuottajaorganisaatio voisi saada yhteisön taloudellisen tuen loppuosan, sen on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi edellisen vuoden lopullisten menojen määrä asianmukaisesti asiakirjoin todistettuna.

6. Toimintaohjelmien sekä tuottajien, tuottajaorganisaatioiden ja yhteisön niille antaman rahoituksen on kestävä vähintään kolme ja enintään viisi vuotta.

III LUKU

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen koskemaan talousalueen tuottajia

14 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos tietyllä talousalueella toimivan tuottajaorganisaation katsotaan olevan kyseisellä talousalueella edustava jonkin tuotteen tuotannon ja tuottajien osalta, asianomainen jäsenvaltio voi tuottajaorganisaation pyynnöstä velvoittaa talousalueelle sijoittautuneet mutta tuottajaorganisaatioon kuulumattomat tuottajat noudattamaan seuraavia sääntöjä:

- a) edellä 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säännösten;
- b) edellä 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon edellyttämät säännöt.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan, jos:

- a) kyseisiä sääntöjä on sovellettu vähintään yhden markkinointivuoden ajan;
- b) ne ovat liitteessä I olevassa täydellisessä luettelossa;
- c) niiden noudattaminen on pakollista enintään kolmen markkinointivuoden ajan.

Toisen alakohdan a kohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, mikäli asianomaiset säännöt ovat niitä, jotka luetellaan liitteessä I olevassa 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

2. Tässä luvussa 'talousalueella' tarkoitetaan maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvät edellytykset.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo talousalueista.

Komissio hyväksyy luettelon kuukauden kuluessa tästä tiedoksi antamisesta tai päättää kyseistä jäsenvaltiota kuultuaan muutoksista, joita tämän on tehtävä luetteloon. Komissio julkistaa hyväksytyyn luettelon asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennessa ympäristöä koskevasta toimintaohjelmasta (EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1).

3. Tuottajaorganisaatiota pidetään 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla edustavana, jos siihen kuuluu vähintään 50 prosenttia sen talousalueen tuottajista, jolla se toimii, ja jos se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tuotannon määrästä. Prosenttimääriä laskettaessa ei oteta huomioon asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 tarkoitettujen luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia tai tuotantoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan säännösten soveltamista.

4. Tietyn talousalueen kaikkia tuottajia sitovat säännöt:

- a) eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja yhteisön muille tuottajille;
- b) eivät ole sovellettavissa ennen markkinointivuoden alkua allekirjoitetun sopimuksen perusteella jalostettaviksi toimitettuihin tuotteisiin, ellei niitä erityisesti tarkoiteta sopimuksessa, lukuun ottamatta 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tuotantoilmoitusvelvoitetta koskevia sääntöjä;
- c) eivät saa olla ristiriidassa voimassa olevien yhteisön ja kansallisten sääntöjen kanssa.

5. Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 soveltamisalaan kuuluvien luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia ei voida velvoittaa noudattamaan sääntöjä, ellei tällaiselle toimenpiteelle ole antanut suostumustaan vähintään 50 prosenttia näistä tuottajista sillä talousalueella, jolla tuottajaorganisaatio toimii ja jolla se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tällaisesta tuotannosta.

15 artikla

Tiedoksiantaminen

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat tehneet pakollisiksi tietyn talousalueen kaikille tuottajille 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkistaa nämä säännöt asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

16 artikla

Kumoaminen

Komissio päättää, että jäsenvaltion on kumottava 14 artiklan 1 kohdan nojalla päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen, jos se toteaa:

- a) että kyseinen laajentaminen koskemaan muita tuottajia estää kilpailun merkittävällä osalla sisämarkkinoita tai että se haittaa kaupan vapautta tai että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteet vaarantuvat;
- b) että sääntöihin, joiden soveltamisalaa on laajennettu koskemaan muita tuottajia, sovelletaan perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa. Komission näiden sääntöjen osalta tekemää päätöstä sovelletaan vasta toteamispäivästä alkaen;
- c) tarkastuksissa, että tämän luvun säännöksiä ei ole noudatettu.

17 artikla

Muiden kuin tuottajajäsenten maksuosuudet

Edellä 14 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa asianomainen jäsenvaltio voi päättää selvitystä tarkasteltuaan, että tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla on velvollisuus suorittaa tuottajaorganisaatiolle tuottajajäsenten maksuosuus siltä osin kuin maksuilla katetaan:

- a) edellä 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisesta aiheutuvia hallintokustannuksia;
- b) tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton vastuulle ottamista, koko talousalueen tuottajia hyödyttävistä tutkimuksista, markkinatutkimuksista ja myynninedistämistoimista aiheutuvat kustannukset.

18 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittoja koskevien sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

Tässä luvussa kaikkia viittauksia tuottajaorganisaatioihin on pidettävä viittauksina myös hyväksytyihin tuottajaorganisaatioiden liittoihin.

IV LUKU

Kertomus

19 artikla

Kertomus

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 kertomuksen tämän osaston täytäntöönpanosta tuottajaorganisaatioiden, toimintarahastojen ja toimintaohjelmien osalta.

IV OSASTO

TOIMIALAKOHTAISET ORGANISAATIOT JA SOPIMUKSET

I LUKU

Vaatimukset ja hyväksyminen

20 artikla

Vaatimukset

Tässä asetuksessa 'toimialakohtaisella järjestöllä' tarkoitetaan oikeussubjektia:

- a) johon kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja/tai kauppaan ja/tai jalostukseen;
- b) joka on perustettu kaikkien tai joidenkin siihen kuuluvien tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen aloitteesta;

- c) joka harjoittaa kuluttajien edun huomioon ottaen yhdellä tai useammalla yhteisön alueella vähintään kahta seuraavista toimista:
- i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen;
 - ii) niiden menetelmien, joilla hedelmiä ja vihanneksia saatetaan markkinoille, yhteensovittamisen parantaminen erityisesti markkinatutkimusten avulla;
 - iii) yhteisön sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;
 - iv) hedelmiin ja vihanneksiin liittyvän koko potentiaalın hyödyntäminen;
 - v) tiedottaminen ja tutkimukset tuotannon mukauttamiseksi markkinoiden tarpeita sekä kuluttajien makua ja odotuksia vastaavaksi erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;
 - vi) keinojen etsiminen kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;
 - vii) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi;
 - viii) luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen sekä näiden potentiaalın hyödyntäminen;
 - ix) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöystävällisten tuotantotapojen edistäminen;
 - x) sellaisten liitteessä I olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen vahvistaminen, jotka ovat tiukempia kuin yhteisön tai kansalliset säännöt;

- d) jonka jäsenvaltio on hyväksynyt 21 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Hyväksyminen

1. Jos jäsenvaltion rakenteiden kannalta on perusteltua, jäsenvaltio voi hyväksyä toimialakohtaisiksi järjestöiksi organisaatiot, jotka ovat sijoittautuneet asianomaisen jäsenvaltion alueelle ja jotka hakevat asianmukaisesti hyväksyntää, jos ne:

- a) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla alueella asianomaisessa jäsenvaltiossa;
- b) edustavat merkittävää osaa kyseisen seudun tai kyseisten seutujen hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotannosta ja/tai kaupasta ja/tai jalostuksesta ja, niiden toimiessa useammalla alueella, ne osoittavat että niillä on vähimmäisedustavuus kunkin ryhmittyneen alan osalta kullakin kyseisellä alueella;
- c) toteuttavat vähintään kahta 20 artiklan c kohdassa mainituista toimista;

- d) eivät itse toteuta hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyviä toimia;

- e) eivät ole sitoutuneet mihinkään 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuista sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukais-
tetuista menettelytavoista.

2. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä annettava komissiolle tiedoksi toimialakohtaiset järjestöt, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen, johon on liitetty kaikki näiden järjestöjen edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimiin liittyvät tiedot sekä muut arviointia varten tarvittavat tiedot.

Komissio voi vastustaa hyväksymistä kahden kuukauden kuluessa mainitun tiedonannon vastaanottamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on:

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoinen on jätetty;

- b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että toimialakohtaiset järjestöt ovat hyväksymiselle asetettujen ehtojen ja edellytysten mukaisia, määrättävä näihin järjestöihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;

- c) peruutettava hyväksyntä, jos:

- i) tässä luvussa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty;

- ii) toimialakohtainen järjestö sitoutuu johonkin 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen ja yhdenmukaistettuun menettelytapaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;

- iii) toimialakohtainen järjestö ei noudata 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tiedonantovelvoitetta;

- d) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksynnän myöntämisestä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

4. Ehdot ja edellytykset ja aikataulu, joita jäsenvaltioiden on noudatettava toimittaessaan komissiolle kertomuksia toimialakohtaisten järjestöjen toiminnasta, vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio voi tarkastusten perusteella pyytää jäsenvaltiota peruuttamaan hyväksynnän.

5. Hyväksyntä antaa oikeuden harjoittaa 20 artiklan c alakohdassa lueteltuja toimia, jollei tämän asetuksen muista säännöksistä muuta johdu.

6. Komissio julkistaa asianmukaiseksi katsomallaan tavalla hyväksytyistä toimialakohtaisista järjestöistä luettelon, jossa mainitaan myös talousalue tai alue, jolla ne toimivat, sekä niiden toteuttamat 23 artiklassa tarkoitetut toimet. Myös hyväksynnän peruuttamiset julkistetaan.

II LUKU

Kilpailusäännöt

22 artikla

Kilpailusääntöjen soveltaminen

1. Sen estämättä, mitä tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 24 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1184/2006 ⁽¹⁾ 1 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin hyväksytyjen toimialakohtaisten järjestöjen sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jos niiden tavoitteena on tämän asetuksen 20 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan, jos:

- a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytapoista on ilmoitettu komissiolle;
- b) komissio ei ole kahden kuukauden kuluessa kaikkien tarvittavien tietojen saamisesta havainnut sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa yhteisön sääntöjen kanssa.

3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettun määräajan kulumista.

4. Seuraavien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan joka tapauksessa olevan ristiriidassa yhteisön sääntöjen kanssa:

- a) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista yhteisössä;
- b) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat haitata markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa;
- c) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisia järjestöjä koskevilla toimilla pyritään;

d) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka merkitsevät hintojen vahvistamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten toimien soveltamista, joita toimialakohtaiset järjestöt toteuttavat yhteisön erityissääntöjen mukaisesti;

e) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kahden kuukauden määräajan umpeutumisen jälkeen, että 1 kohdan soveltamisen edellytykset eivät täyty, se tekee päätöksen, jonka mukaan kyseiseen sopimukseen, päätökseen ja yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä todeta yhteensopimattomuuden.

III LUKU

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

23 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos jäsenvaltion yhdellä tai useammalla alueella toimiva toimialakohtainen järjestö katsotaan jonkin tuotteen tuotannon, kaupan tai jalostuksen osalta edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi tämän toimialakohtaisen järjestön pyynnöstä velvoittaa järjestöön kuulumattomat, kyseisellä yhdellä tai useammalla alueella toimivat yksittäiset tuottajat tai ryhmittymät noudattamaan tietyllä ajanjaksolla joitakin sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joista on sovittu kyseisessä järjestössä.

2. Toimialakohtaista järjestöä pidetään 1 kohdan mukaisesti edustavana, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen jäsenvaltion jonkin alueen tai joidenkin alueiden asianomaisten tuotteiden tuotannosta, kaupasta tai jalostuksesta. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen järjestön on osoitettava olevansa kullakin asianomaisista alueista riittävän edustava kunkin siihen kuuluvan alan osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

3. Sääntöjä, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea, koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) niillä on oltava jokin seuraavista tavoitteista:
- i) tuotantoon ja markkinoihin liittyvät ilmoitukset;
 - ii) tuotantoa koskevat säännöt, jotka ovat tiukemmat kuin yhteisön ja kansallisessa sääntelyssä vahvistetut;
 - iii) yhteisön sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;
 - iv) kaupan pitämistä koskevat säännöt;
 - v) ympäristönsuojelua koskevat säännöt;
 - vi) toimenpiteet tuotteiden potentiaalain lisäämiseksi ja hyödyntämiseksi;
 - vii) luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevat toimet;
- b) niitä on täytynyt soveltaa vähintään yhden markkinointivuoden ajan;
- c) niiden noudattaminen voidaan tehdä pakolliseksi enintään kolmen markkinointivuoden ajaksi;
- d) ne eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja yhteisön muille tuottajille.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, mikäli asianomaiset säännöt ovat niitä, jotka luetellaan liitteessä I olevassa 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

4. Edellä 3 kohdan a alakohdan ii, iv ja v alakohdassa tarkoitettut säännöt eivät saa poiketa liitteessä I esitetystä. Tuotteisiin, jotka on tuotettu 1 kohdassa tarkoitettun yhden tai useamman alueen ulkopuolella, ei sovelleta 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä.

24 artikla

Tiedoksiantaminen ja kumoaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat saattaneet pakollisiksi tietyn alueen tai tiettyjen alueiden kaikille toimijoille 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkistaa nämä säännöt asianmukaisesti katsomallaan tavalla.

2. Ennen sääntöjen julkistamista komissio tiedottaa asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 1 kohdassa perustetulle komitealle kaikista toimialakohtaisten sopimusten soveltamisalan laajentamista koskevista tiedonannoista.

3. Komissio päättää, että jäsenvaltion on peruutettava päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen 16 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

25 artikla

Muiden kuin tuottajajäsenten maksuosuudet

Jos yhtä tai useampaa tuotetta koskevien sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan ja jos yhdestä tai useammasta 23 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua hyväksytyyn toimialakohdasta järjestön toteuttamasta toimesta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseiseen tuotteeseen tai kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän antanut jäsenvaltio voi päättää, että tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla on velvollisuus suorittaa järjestölle tuottajajäsenten maksuosuutta joko kokonaan tai osittain vastaava määrä siltä osin kuin tällaiset maksut on tarkoitettu kattamaan kyseisistä toimista suoraan aiheutuneita kustannuksia.

V OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

I LUKU

Yleiset säännökset

26 artikla

Yleiset periaatteet

Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

- a) kaikkien vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen periminen;
- b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

27 artikla

Yhdistetty nimikkeistö

Tämän osaston soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tariffiluokitteluun sovelletaan yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja sen soveltamista koskevia erityissääntöjä. Tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

II LUKU

Tuonti

I jakso

Tuontitodistukset

28 artikla

Vapaaehtoinen tuontitodistusjärjestelmä

Komissio voi vaatia, että yhden tai useamman tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen yhteisöön suuntautuvassa tuonnissa esitetään tuontitodistus.

29 artikla

Todistusten antaminen

Jäsenvaltioiden on annettava tuontitodistukset hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä, jollei neuvosto toisin sääädä, ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

30 artikla

Voimassaolo

Tuontitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä.

31 artikla

Vakuus

1. Jollei asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti toisin säädetä, todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden asettaminen, jolla taataan, että tuonti tapahtuu todistuksen voimassaoloaikana.

2. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos tuontia ei toteuteta tai se toteutetaan ainoastaan osittain todistuksen voimassaoloaikana.

32 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat myös todistusten voimassaolon päättymispäivää ja vakuuden suuruutta, annetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II jakso

Tuontitullit ja tulohintajärjestelmä

33 artikla

Tuontitullit

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

34 artikla

Tulohintajärjestelmä

1. Jos yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan tuodun erän tulohinnan mukaan, kyseisen hinnan todenperäisyys tarkastetaan kiinteän tuontiarvon avulla, jonka komissio laskee kunkin alkuperän ja kunkin tuotteen osalta kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilla tai tarvittaessa muilla markkinoilla todettujen hintanoteerausten painotetun keskiarvon perusteella.

Pääosin jalostettaviksi tarkoitettujen tuontituotteiden tulohinnan tarkastamiseksi voidaan kuitenkin antaa erityissäännöksiä asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jos kyseisen erän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo, johon on lisätty asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettu marginaali, joka ei voi ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan tuontitullin suuruinen kiinteän arvon perusteella määritetty vakuus.

3. Jos kyseisen erän tulohintaa ei ole ilmoitettu tulliselvityksessä, sovelletaan yhteisen tullitariffin tulla, joka riippuu kiinteästä tuontiarvosta, tai tullilainsäädännön asiaan kuuluvia säännöksiä, jotka määritetään asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt annetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

35 artikla

Lisätuontitullit

1. Yhden tai useamman tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen, josta kannetaan 33 tai 34 artiklassa vahvistettu tulli, tuonnissa kannetaan lisätulli tällaisesta tuonnista yhteisön markkinoille mahdollisesti johtuvien haitallisten vaikutusten välttämiseksi tai poistamiseksi, jos:

- a) tuontihinta alittaa tason, jonka yhteisö on ilmoittanut Maailman kauppajärjestölle ("käynnistyshinta"); tai
- b) tuonnin määrä minä tahansa vuonna ylittää tietyn tason ("käynnistysmäärä").

Käynnistysmäärä perustuu markkinoille pääsyn mahdollisuuksien tasoon, joka määritellään prosentiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat määritellään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinta on tarkistettava asianomaisen tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen tai yhteisön tuontimarkkinoilla valitsevien edustavien hintojen perusteella.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti:

- a) tuotteita, joista kannetaan lisätuontitulli;
- b) muita 1 kohdan soveltamisen varmistamiseksi tarvittavia perusteita.

III jakso

Tuontikiintiön hallinnointi

36 artikla

Tariffikiintiöt

1. Komissio avaa ja hallinnoi perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai neuvoston muista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuontia varten asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää välttämällä jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää:

- a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (ensin tullutta palvellaan ensin -periaate);
- b) jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä (samanaikaisen tarkastelun menetelmä);
- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (perinteiset/uudet toimijat -menetelmä).

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

37 artikla

Tariffikiintiöiden avaaminen

Komissio säätää asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka on tarvittaessa jaettava asianmukaisesti vuoden ajalle, ja vahvistaa sovellettavan hallinnoimismenetelmän.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän jakson soveltamisesta annetaan samaa menettelyä noudattaen erityisesti seuraavien osalta:

- a) takeet tuotteen luonteesta, lähtöisyydestä ja alkuperästä;
- b) edellä a alakohdassa mainittujen takeiden todentamiseksi käytettävän asiakirjan hyväksyminen;
- c) tuontitodistusten myöntämisen edellytykset ja voimassaoloaika.

IV jakso

Suojatoimenpiteet ja sisäinen jalostus

38 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa yhteisöön suuntautuvaa tuontia vastaan suojatoimenpiteitä tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisön menettelystä 7 päivänä maaliskuuta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94⁽¹⁾ ja tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94⁽²⁾ mukaisesti.

2. Jollei neuvosto toisin säädä, komissio toteuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista yhteisöön suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Komissio voi toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut suojatoimenpiteet jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista suojatoimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa komission 1 ja 2 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määränemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen päätöksen yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Jos komissio katsoo, että mikä tahansa 1 tai 2 kohdan mukaisesti toteutettu suojatoimenpide olisi kumottava tai sitä olisi muutettava, se toimii seuraavasti:

- a) jos toimenpiteestä on päättänyt neuvosto, komissio ehdottaa neuvostolle suojatoimenpiteen muuttamista tai kumoamista. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.
- b) kaikissa muissa tapauksissa komissio kumoo yhteisön suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä.

39 artikla

Sisäisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

1. Jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää osittain tai

⁽¹⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 427/2003 (EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2200/2004 (EUVL L 374, 22.12.2004, s. 1).

kokonaan sisäisen jalostusmenettelyn käytön tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa komission ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi perustamis-sopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää sisäisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan näiden tuotteiden osalta.

III LUKU

Vienti

I jakso

Vientitodistukset

40 artikla

Vapaaehtoinen vientitodistusjärjestelmä

1. Komissio voi päättää, että yhden tai useamman tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen vienti yhteisöstä edellyttää vientitodistuksen esittämistä.

2. Edellä olevia 29, 30 ja 31 artiklaa sovelletaan tarpeellisin muutoksin.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, myös ne, jotka koskevat myös todistusten voimassaolon päättymispäivää ja vakuuden suuruutta, annetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II jakso

Ulkoisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

41 artikla

Ulkoisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

1. Jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää osittain tai kokonaan ulkoisen jalostusmenettelyn käytön tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa komission ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi perustamis-sopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää ulkoisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan näiden tuotteiden osalta.

VI OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO-, MUUTOS- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Täytäntöönpanosäännökset

42 artikla

Yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näihin sääntöihin voivat erityisesti kuulua:

- a) II osaston täytäntöönpanoa koskevat säännöt, mukaan lukien:
 - i) standardoitavat tuotteet sekä 2 artiklassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimukset, erityisesti sen määrittämiseksi, millainen on laadultaan virheetön, aito ja kauppakelpoinen tuote;
 - ii) säännöt, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden tarkastusta, erityisesti tarkastusten yhdenmukaista soveltamista jäsenvaltioissa;
 - iii) vaatimuksista poikkeamista koskevat säännöt sekä vapautukset kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisesta;
 - iv) tarjontamuotoa, kaupan pitämistä ja päällysmarkintaa koskevat säännöt;
 - v) säännöt, jotka koskevat kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista yhteisöön tuotaviin ja yhteisöstä vietäviin tuotteisiin;
- b) III osaston täytäntöönpanoa koskevat säännöt, muun muassa:
 - i) säännöt, jotka koskevat kansainvälisiä tuottajaorganisaatioita ja kansainvälisiä tuottajaorganisaatioiden liittoja, mukaan lukien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antama hallinnollinen apu ylikansallisessa yhteistyössä;

- ii) säännöt, jotka koskevat 7 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoitusta, muun muassa kynnyksiä ja enimmäismääriä sekä yhteisön rahoitusosuutta tuen osalta;
- iii) edellä 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden korvaamisessa noudatettavat osuudet ja yksityiskohtaiset säännöt;
- iv) säännöt, jotka koskevat yksittäisten tilojen investointeja;
- v) edellä 13 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten ja tiedoksiantojen määräajat;
- vi) säännöt, jotka koskevat 13 artiklassa tarkoitettua yhteisön taloudellisen avun maksamista osissa;
- c) IV osaston täytäntöönpanoa koskevat säännöt;
- d) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioilta edellytetyjä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia tämän asetuksen soveltamisesta johtuvien velvollisuuksien noudattamisen osalta;
- e) järjestelmä hallinnollisten seuraamuksien soveltamiseksi silloin kun havaitaan, että tämän asetuksen soveltamisesta johtuvia velvollisuuksia ei täydetä. Hallinnolliset seuraamukset on porrastettava havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan;
- f) tämän asetuksen soveltamisen johdosta aiheuttomasti suoritettujen maksujen takaisinperintää koskevat säännöt;
- g) säännöt, jotka koskevat tehdyistä tarkastuksista ja niiden tuloksista raportointia;
- h) V osaston täytäntöönpanoa koskevat säännöt, myös nimenomaisesti kyseisessä osastossa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta;
- i) säännöt, jotka koskevat 44 artiklan soveltamiseksi tarvittavien tietojen määrittämistä, muotoa, sisältöä sekä toimittamisen ajankohtia ja määräaikoja, kuten myös järjestelyjä tietojen ja asiakirjojen toimittamiseksi tai saataville asettamiseksi;
- j) toimenpiteet, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä asetuksissa (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 2202/96 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, mukaan lukien toimenpiteet tämän asetuksen 55 artiklan täytäntöön panemiseksi.
- 1 artiklan 2 kohdassa sekä asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen tuotteiden ja CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäädytettyjen perunoiden tuotantoon ja kauppaan.
- Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään:
- a) jäsenvaltiot voivat jatkaa nykyisten järjestelmien mukaisen valtiontuen maksamista CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäädytettyjen perunoiden tuotannon ja kaupan osalta 31 päivään joulukuuta 2011;
- b) Espanja ja Italia voivat maksaa markkinointivuonna 2007/2008 enintään 15 miljoonaa euroa valtiontukea tukeakseen tomaatinjalostusalan mukautumista tämän asetuksen säännöksiin;
- c) jäsenvaltiot voivat maksaa valtiontukea 31 päivään joulukuuta 2010 seuraavin edellytyksin:
- i) valtiontukea maksetaan ainoastaan hedelmien ja vihannesten tuottajille, jotka eivät ole hyväksytyt tuottajaorganisaation jäseniä ja jotka allekirjoittavat hyväksytyt tuottajaorganisaation kanssa sopimuksen, jossa ne sitoutuvat soveltamaan kyseisen tuottajaorganisaation kriisinehkäisy- ja -hallintatoimenpiteitä;
- ii) tällaisille tuottajille maksettavan valtiontuen määrä on enintään 75 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation jäsenen saaman yhteisön tuen määrästä; ja
- iii) kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle viimeistään joulukuun 31 päivänä 2010 valtiontuen tehokkuutta ja toimivuutta koskevan selvityksen, jossa arvioidaan erityisesti, missä määrin sillä on tuettu alan järjestelyä. Komissio tarkastelee selvitystä ja päättää asianmukaisen ehdotusten tekemisestä.

44 artikla

Viestintä

Jäsenvaltioiden ja komission on annettava toisilleen tiedoksi tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot markkinoiden seurantaan ja markkina-analyysijä sekä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin liittyvien kansainvälisten velvoitteiden noudattamista varten.

45 artikla

Kustannukset

Tämän asetuksen mukaisia menoja pidetään asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtävinä interventio-toimenpiteinä.

II LUKU**Muutokset, kumoaminen ja loppusäännökset**

43 artikla

Valtiontuki

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2200/96

46 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 827/68 muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 827/68 liitteessä olevat CN-koodia 0901 koskevat tiedot seuraavasti:

”ex 0910 Inkivääri, kurkuma, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet paitsi timjami ja sahrami”

47 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 2200/96 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 2 kohdan taulukko seuraavasti:

”CN-koodi	Tavaran kuvaus
0702 00 00	Tuoreet tai jäädytetyt tomaatit
0703	Tuoreet tai jäädytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut <i>Allium</i> -sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäädytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen <i>Brassica</i> -sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäädytetyt salaatit (<i>Lactuca sativa</i>) sekä sikurit ja endiivit (<i>Cichorium</i> spp.)
0706	Tuoreet tai jäädytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäädytetyt kurkut
0708	Tuoreet tai jäädytetyt palkokasvit, myös silvityt
ex 0709	Muut tuoreet tai jäädytetyt kasvikset, paitsi alanimikkeisiin 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kuuluvat kasvikset
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, paitsi alanimikkeeseen 0802 90 20 kuuluvat areca- eli betel-pähkinät sekä kolapähkinät
0803 00 11	Tuoreet jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40 00	Avokatot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät
0806 10 10	Tuoreet syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31 0813 50 39	Yksinomaan kuivattujen pähkinöiden sekoi-tukset, jotka kuuluvat CN-koodeihin 0801 ja 0802
0910 20	Sahrami
ex 0910 99	Tuore tai jäädytetty timjami
ex 1211 90 85	Tuore tai jäädytetty basilika, sitruunamelissa, minttu, mäkimeirami (<i>Origanum vulgare</i>), rosmariini, salvia
1212 99 30	Johanneksenleipä”

2) Kumotaan I–VI osasto, 43 ja 44 artikla, 47–57 artikla ja liitteet I–V.

3) Korvataan 46 artikla seuraavasti:

”46 artikla

1. Komissiota avustaa hedelmien ja vihannesten hallintokomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.”

48 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2201/96 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 2201/96 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuodet vahvistetaan tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”

2) Kumotaan I ja II osasto, 23–32 artikla sekä liitteet I–III.

49 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2826/2000 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 2826/2000 seuraavasti:

1) Lisätään 5 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tuoreiden hedelmien ja vihannesten menekinedistämisen osalta kiinnitetään erityistä huomiota oppilaitoksissa oleville lapsille suunnattuun menekinedistämiseen.”

2) Lisätään 9 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus on 60 prosenttia silloin kun kyseessä on yksinomaan oppilaitoksissa oleville lapsille suunnattu hedelmien ja vihannesten menekinedistäminen.”

50 artikla

Direktiivin 2001/112/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2001/112/EY 7 artiklaan luetelma kohta seuraavasti:

– tämän direktiivin mukauttaminen tarvittaessa asianomaisiin kansainvälisiin standardeihin.”

51 artikla

Direktiivin 2001/113/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2001/113/EY 5 artiklaan luetelma kohta seuraavasti:

– tämän direktiivin mukauttaminen tarvittaessa asianomaisiin kansainvälisiin standardeihin.”

52 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1782/2003 seuraavasti:

1) Korvataan 33 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

a) heille on myönnetty tukea ainakin yhdestä liitteessä VI tarkoitettusta tukijärjestelmästä 38 artiklassa tarkoitettulla viitekaudella, tai oliiviöljyn osalta 37 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuina markkinointivuosina, tai sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja juurisikurin osalta, jos heille on myönnetty markkinatukea liitteessä VII olevassa K kohdassa tarkoitettuna viitekautena, tai banaanin osalta, jos heille on myönnetty tulonmenetyksiä korvaavaa tasaustukea liitteessä VII olevassa L kohdassa tarkoitettuna viitekautena, tai hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan tai taimitarhojen osalta, jos he olivat hedelmä- ja vihannestuotteiden, ruokaperunan tai taimitarhojen tuottajia jäsenvaltion liitteessä VII olevan M kohdan mukaisesti kyseisiin tuotteisiin soveltamana viitekautena.”

2) Lisätään 37 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen osalta viitemäärä lasketaan ja mukautetaan liitteessä VII olevan M kohdan mukaisesti.”

3) Korvataan 40 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet vaikuttivat koko viitekauteen, jäsenvaltion on laskettava viitemäärä ajanjakson 1997–1999 perusteella.

Sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja juurisikurin osalta viitemäärä on laskettava liitteessä VII olevan K kohdan mukaisesti vahvistettua viitekautta edeltävän lähimmän markkinointivuoden perusteella. Banaanien osalta viitemäärä on laskettava liitteessä VII olevan L kohdan mukaisesti vahvistettua viitekautta edeltävän lähimmän markkinointivuoden perusteella. Hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen osalta viitemäärä on laskettava liitteessä VII olevan M kohdan mukaisesti vahvistettua viitekautta edeltävän lähimmän markkinointivuoden perusteella. Tällöin 1 kohtaa sovelletaan tarpeellisiin muutoksiin.”

4) Lisätään 42 artiklan 8 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa 5 kohtaa jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että vuoden 2007 osalta viljelijän ilmoittamaa ja ruokaperunan tai hedelmien ja vihannesten tuotantoon käytettyä hehtaarimäärää vastaavat käyttämättömät tukioikeudet eivät palaudu kansalliseen varantoon.”

5) Korvataan 43 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

a) liitteessä VII lueteltujen perunatärkkelyksen, kuivarehun, siementen, oliivitarhojen ja tupakan tukien osalta liitteessä VII olevan B, D, F, H ja I kohdan mukainen hehtaarimäärä, jonka tuotannosta on viitekaudella myönnetty tukea;

aa) sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja juurisikurin osalta liitteessä VII olevan K kohdan 4 alakohdan mukainen hehtaarimäärä;

ab) banaanien osalta liitteessä VII olevan L kohdan mukainen hehtaarimäärä;

ac) hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen osalta liitteessä VII olevan M kohdan mukainen hehtaarimäärä;”

6) Korvataan 44 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tukikelpoisilla hehtaareilla' tarkoitetaan myös seuraavia:

a) alat, joille on istutettu humalaa tai joihin sovelletaan väliaikaisen kesannoinnin velvoitetta;

b) alat, joilla on oliivipuita;

c) alat, joille on istutettu banaanikasveja;

d) alat, joilla on pysyviä hedelmä- ja vihanneskasveja;

e) taimitarhat.”

7) Lisätään 45 artiklan kohta seuraavasti:

”3. Vuoden 2007 osalta jäsenvaltioissa, jotka eivät ole käyttäneet 71 artiklassa esitettyä mahdollisuutta ja jotka eivät käytä 51 artiklan toisessa alakohdassa esitettyä mahdollisuutta, viljelijän ilmoittamaa ja ruokaperunan tai hedelmien ja vihannesten tuotantoon käytettyä hehtaari-määrää vastaavat käyttämättömät tukioikeudet eivät kuitenkaan palaudu kansalliseen varantoon.”

8) Korvataan 51 artikla seuraavasti:

”51 artikla

Maan maatalouskäyttö

Viljelijät voivat käyttää 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja kaikkeen muuhun maataloustoimintaan paitsi pysyvien kasvien viljelyyn. Viljelijät voivat kuitenkin käyttää lohkoja seuraavien kasvien viljelyyn:

- a) humala;
- b) oliivipuut;
- c) banaani;
- d) pysyvät hedelmä- ja vihanniskasvit;
- e) taimitarhat.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää 1 päivään marraskuuta 2007 mennessä, että määräpäivään asti, jonka jäsenvaltio vahvistaa, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, kyseisen jäsenvaltion yhden tai useamman alueen lohkoja saa edelleen olla käyttämättä:

- a) yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen tuotantoon. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää sallia kerääjäkasvien viljelyn tukikelpoisilla hehtaareilla enintään kolmen kuukauden pituisena ajanjaksona, joka alkaa kunakin vuonna 15 päivänä elokuuta; tätä päivämäärää voidaan kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti niiden alueiden osalta, joilla vilja normaalisti korjataan aikaisemmin ilmastollisista syistä; ja/tai
- b) ruokaperunan tuotantoon; ja/tai
- c) taimitarhaviljelyyn.”

9) Korvataan 60 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jos jäsenvaltio päättää käyttää 51 artiklan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta, se voi myös 1 päivään marraskuuta 2007 mennessä päättää soveltaa tämän artiklan 1–7 kohtaa saman kauden ajan. Tämän artiklan 1–7 kohtaa ei sovelleta missään muussa tapauksessa.”

10) Lisätään 63 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen tukiosuuden tilatukijärjestelmään sisällyttämisen osalta jäsenvaltiot voivat päättää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2008 soveltaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta.”

11) Korvataan 64 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion tekemän valinnan mukaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti enimmäismäärän kullekin 66–69 artiklassa tarkoitettulle suoralle tilatuella.

Enimmäismäärän on oltava yhtä suuri kuin kunkin suoran tuen osa 41 artiklassa tarkoitettussa kansallisessa enimmäismäärässä kerrottuna vähennysprosentteilla, joita jäsenvaltiot soveltavat 66–69 artiklan mukaisesti.

Vahvistettujen enimmäismäärien kokonaismäärä lasketaan 41 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärien perusteella 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”

12) Korvataan 65 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Viljelijöille myönnettävien oikeuksien osalta, kun kaikki mahdolliset vähennykset on tehty 41 artiklan nojalla, sitä viitemäärän osaa, joka johtuu kustakin 66–69 artiklassa säädetystä suorasta tuesta, pienennetään prosenttimäärällä, jonka jäsenvaltiot vahvistavat 66–69 artiklassa vahvistetun rajan puitteissa, ja 68 b artiklassa säädetyn suoran tuen osalta jäsenvaltioiden kyseisen artiklan mukaisesti asettamassa määräajassa.”

13) Lisätään 68 a artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”68 b artikla

Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

1. Jäsenvaltiot voivat 1 päivään marraskuuta 2007 mennessä päättää pidättää 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa tiettyjä jalostukseen toimitettavia tomaatteja, jotka olivat oikeutettuja tukeen asetuksessa (EY) N:o 2201/96 säädetyn tukijärjestelmän nojalla.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat kyseisiä tomaatteja IV osaston 10 g luvussa säädetyn edellytyksin.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 päivään marraskuuta 2007 mennessä päättää pidättää:

- a) 31 päivään joulukuuta 2010 asti enintään 100 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa tiettyjä jalostukseen toimitettavia hedelmä- ja vihanniskasveja, jotka ovat muita kuin tämän kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja ja jotka olivat oikeutettuja tukeen asetuksissa (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 2202/96 säädettyjen tukijärjestelmien nojalla;
- b) 1 päivästä tammikuuta 2011 31 päivään joulukuuta 2012 enintään 75 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa tiettyjä jalostukseen toimitettavia hedelmä- ja vihanniskasveja, jotka ovat muita kuin tämän kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja ja jotka olivat oikeutettuja tukeen asetuksissa (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 2202/96 säädettyjen tukijärjestelmien nojalla.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa seuraavaa jalostukseen toimitettavaa hedelmää tai vihannesta, joka oli oikeutettu tukeen asetuksissa (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 2202/96 säädettyjen tukijärjestelmien nojalla, sellaisena kuin kyseinen jäsenvaltio ne määrittelee, IV osaston 10 g luvussa säädettyin edellytyksin:

- a) tuoreet viikunat;
- b) tuoreet sitruhedelmät;
- c) syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet;
- d) päärynät;
- e) persikat ja nektariinit; ja
- f) tietyn tyyppiset d'Ente-luumuista johdetut luumut.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa tomaatteja, on seuraava:

Jäsenvaltio	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Bulgaria	5,394
Tšekki	0,414
Kreikka	35,733
Espanja	56,233
Ranska	8,033
Italia	183,967

Jäsenvaltio	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Kypros	0,274
Malta	0,932
Unkari	4,512
Romania	1,738
Puola	6,715
Portugali	33,333
Slovakia	1,018

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa hedelmä- ja vihanniskasveja, jotka ovat muita kuin yksivuotisia kasveja, on seuraava:

Jäsenvaltio	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Bulgaria	0,851
Tšekki	0,063
Kreikka	153,833
Espanja	110,633
Ranska	44,033
Italia	131,700
Kypros	Vuonna 2008: 4,793 Vuonna 2009: 4,856 Vuonna 2010: 4,919 Vuonna 2011: 4,982 Vuonna 2012: 5,045
Unkari	0,244
Romania	0,025
Portugali	2,400
Slovakia	0,007

14) Kumotaan 71 g artikla.

15) Lisätään 71 k artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Hedelmien ja vihannesten tukiosuuden tilatukijärjestelmään sisällyttämisen osalta uudet jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2008 tai viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta soveltaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta.”

- 16) Lisätään IV osastoon 10 f luvun jälkeen uudet luvut seuraavasti:

10 g LUKU

SIIRTYMÄKAUDEN HEDELMÄ- JA VIHANNESTUKI

110 t artikla

Siirtymäkauden pinta-alatuki

1. Sovellettaessa 68 b artiklan 1 kohtaa tai 143 b c artiklan 1 kohtaa siirtymäkauden tukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä luvussa säädettyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tiettyjä jäsenvaltioiden määrittelemiä tomaatteja, jotka toimitetaan jalostukseen.

2. Sovellettaessa 68 b artiklan 2 kohtaa tai 143 b c artiklan 2 kohtaa siirtymäkauden pinta-alatukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä luvussa säädettyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tiettyjä jäsenvaltioiden määrittelemiä, 68 b artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja hedelmä- ja vihannestuotteita, jotka toimitetaan jalostukseen.

110 u artikla

Tuen määrä ja tukikelpoisuus

1. Jäsenvaltiot vahvistavat tuen määrän kutakin hehtaaria kohden, jolla tomaatteja sekä kutakin 68 b artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta kasvatetaan, puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

2. Tuen kokonaismäärä ei missään tapauksessa saa ylittää 64 artiklan 2 kohdan tai 143 b c artiklan mukaisesti vahvistettua enimmäismäärää.

3. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotantoon sovelletaan sopimusta, joka koskee jalostusta joksikin asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa luetelluista tuotteista.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön tuen myöntämisen edellytykseksi muita puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, mukaan lukien sen, että viljelijä kuuluu hedelmä- ja vihannesalan erityissäännöistä 26 päivänä syyskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 tai 7 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon tai tuottajaryhmittymään (*).

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksensä soveltaa 68 b artiklaa tai 143 b c artiklaa, mainittujen artiklojen nojalla pidätetyt määrät ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2007.

10 h LUKU

SIIRTYMÄKAUDEN MARJATUKI

110 v artikla

Marjatuki

1. Siirtymäkauden pinta-alatukea sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2012 päättyvällä kaudella CN-koodiin 0810 10 00 kuuluviin mansikoihin ja CN-koodiin 0810 20 10 kuuluviin vadelmiin, jotka toimitetaan jalostettavaksi.

2. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotantoon sovelletaan sopimusta, joka koskee jalostusta joksikin asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa luetelluista tuotteista.

3. Yhteisön tuki on 230 euroa hehtaarilta vuodessa.

4. Jäsenvaltiot voivat maksaa yhteisön tuen lisäksi kansallista tukea. Yhteisön tuen ja kansallisen tuen yhteismäärä saa olla enintään 400 euroa hehtaarilta vuodessa.

5. Tukea maksetaan ainoastaan taatun kansallisen enimmäispinta-alan osalta, joka jaetaan jäsenvaltioille seuraavasti:

Jäsenvaltio	Taatut kansalliset alat (hehtaaria)
Bulgaria	2 400
Unkari	1 700
Latvia	400
Liettua	600
Puola	48 000

Jos tukikelpoinen pinta-ala tietyssä jäsenvaltiossa ja tietynä vuonna ylittää taatun kansallisen enimmäispinta-alan, 3 kohdassa tarkoitettua tuen määrää vähennetään suhteessa taatun kansallisen enimmäispinta-alan ylitykseen.

6. Jäljempänä olevaa 143 a ja 143 c artiklaa ei sovelleta siirtymäkauden marjatukeen.

(*) EUVL L 273, 17.10.2007, s. 1”

- 17) Korvataan 143 b artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Uudet jäsenvaltiot voivat viimeistään liittymispäivänä päättää korvata 9 kohdassa tarkoitettua soveltamisjakson aikana suorat tuet, lukuun ottamatta IV osaston 5 luvussa vahvistettua energiakasvien tukea ja IV osaston 10 h luvussa vahvistettua siirtymäkauden marjatukea, yhtenäisellä pinta-alatuella, joka lasketaan 2 kohdan mukaisesti.”

- 18) Korvataan 143 b artiklan 3 kohdan kolmas luetelma kohta seuraavasti:

”– mukautettuna 143 a artiklassa ilmoitetulla suorien tukien asteittaista käyttöönottoa koskevalla asianomaisella prosenttimäärällä, lukuun ottamatta liitteessä VII olevan K kohdan 2 kohdan nojalla käytettävissä olevia määriä tai näiden määrien ja 143 b a artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen todellisuudessa sovellettujen määrien välisellä erolla, ja lukuun ottamatta määriä, jotka vastaavat hedelmä- ja vihannesalaa 68 b artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti tai näiden määrien ja 143 b b artiklan 4 kohdassa ja 143 b c artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen todellisuudessa sovellettujen määrien erolla.”

- 19) Lisätään 143 b a artiklan jälkeen artikkelit seuraavasti:

”143 b b artikla

Erillinen hedelmä- ja vihannestuki

1. Edellä 143 b artiklasta poiketen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat uudet jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2007 myöntää erillistä hedelmä- ja vihannestukea viljelijöille, jotka voivat saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla. Se myönnetään liitteessä VII olevan M kohdan ensimmäisessä kohdassa säädetyn kaltaisin puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja suhteessa kyseisessä kohdassa säädettyyn viitekauteen.

2. Erillinen hedelmä- ja vihannestuki myönnetään 71 c artiklassa tarkoitetun, kansallisen enimmäismäärän hedelmiä ja vihanneksia vastaavan osan rajoissa.

3. Edellä 2 kohdasta poiketen kukin asianomainen uusi jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2007 objektiivisin perustein päättää soveltaa erilliseen hedelmä- ja vihannestukeen enimmäismäärää, joka on alempi kuin kyseisessä kohdassa mainittu.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisen erillisen hedelmä- ja vihannestuen myöntämistä varten käytettäväksi osoitettavia varoja ei sisällytetä 143 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun vuosittaiseen kokonaismäärärahaan.

5. Jäljempänä olevaa 143 a ja 143 c artiklaa ei sovelleta erilliseen hedelmä- ja vihannestukeen.

6. Kun on kyse perinnöstä tai ennakoperinnöstä, erillinen hedelmä- ja vihannestuki myönnetään tilan perineelle viljelijälle edellyttäen, että kyseinen viljelijä voi saada tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän nojalla.

143 b c artikla

Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

1. Edellä 143 b artiklasta poiketen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat uudet jäsenvaltiot voivat

viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2007 päättää pidättää 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa CN-koodiin 0702 00 00 kuuluvia tomaatteja.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 144 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat tomaatteja IV osaston 10 g luvussa säädettyin edellytyksin.

2. Edellä olevasta 143 b artiklasta poiketen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat uudet jäsenvaltiot päättävät viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2007 pidättää:

- a) 31 päivään joulukuuta 2010 enintään 100 prosenttia 71 c artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihannestukeita, jotka ovat muita kuin 68 b artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja.
- b) 1 päivästä tammikuuta 2011 31 päivään joulukuuta 2012 enintään 75 prosenttia 71 c artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihannestukeita, jotka ovat muita kuin 68 b artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 144 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa 68 b artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmää ja vihannesta, siten kuin kyseinen jäsenvaltio ne määrittelee.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisen siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuen myöntämistä varten käytettäväksi osoitettavia varoja ei sisällytetä 143 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun vuosittaiseen kokonaismäärärahaan.

4. Jäljempänä olevaa 143 a ja 143 c artiklaa ei sovelleta siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukeen.”

- 20) Lisätään 145 artiklan d c alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”d) d) yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään ja jotka liittyvät IV osaston 10 g ja 10 h luvussa tarkoitettuun tukeen;”

21) Korvataan 155 artikla seuraavasti:

”155 artikla

Muut siirtymäkauden säännöt

Lisätoimenpiteitä, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä 152 ja 153 artiklassa tarkoitetuissa asetuksissa sekä asetuksissa (ETY) N:o 404/93, (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96, (EY) N:o 2202/96 ja (EY) N:o 1260/2001 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, erityisesti kun ne liittyvät asetuksen (EY) N:o 1259/1999 4 ja 5 artiklan ja liitteen sekä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan soveltamiseen, sekä asetuksessa (ETY) N:o 1035/72 säädettyjen parannussuunnitelmien koskevien säännösten soveltamisesta tämän asetuksen 83–87 artiklassa tarkoitettujen parannussuunnitelmien koskevien säännösten soveltamiseen, voidaan hyväksyä tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Edellä 152 ja 153 artiklassa tarkoitettuja asetuksia ja artikloja sovelletaan edelleen vahvistettaessa liitteessä VII tarkoitettuja viitemääriä.”

22) Muutetaan liitteet tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

53 artikla

Asetuksen (EY) N:o 318/2006 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 318/2006 seuraavasti:

- 1) Lisätään 32 artiklan 1, 2 ja 4 kohtaan sanojen ”liitteessä VII” jälkeen sanat ”tai liitteessä VIII”.
- 2) Lisätään liitteen VII jälkeen liite seuraavasti:

”LIITE VIII

Hedelmä- ja vihannesjalosteet

Hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 (*) 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellut tuotteet.

(*) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1182/2007 (EUVL L 273, 17.10.2007, s. 1).”

54 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2202/96.

55 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Asetuksissa (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 2202/96 säädetyt tukijärjestelmiä, jotka kumotaan tällä asetuksella,

sovelletaan edelleen kuhunkin asianomaiseen tuotteeseen sen markkinointivuoden osalta, joka päättyi vuonna 2008.

2. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla ennen tämän asetuksen voimaantuloa jo hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden liitot ovat edelleen hyväksytyt tämän asetuksen nojalla. Tarvittaessa niiden on tehtävä tämän asetuksen vaatimusten edellyttämät mukautukset 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

3. Tuottajaorganisaation pyynnöstä asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksytyt toimintaohjelma:

- a) voidaan pitää voimassa sen päättymiseen asti, tai
- b) voidaan muuttaa vastaamaan tämän asetuksen vaatimuksia, tai
- c) korvata uudella tämän asetuksen nojalla hyväksytyillä toimintaohjelmalla.

Edellä olevan 10 artiklan 3 kohdan e ja f alakohtaa sovelletaan toimintaohjelmiin, jotka on toimitettu vuonna 2007 mutta joita ei ole vielä hyväksytty päivänä, josta alkaen tätä asetusta sovelletaan, ja jotka muuten täyttävät kyseisissä alakohdissa säädetyt perusteet.

4. Tuottajaryhmittymien osalta, joille on myönnetty esihyväksyntä asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla, kyseinen esihyväksyntä pysyy voimassa tämän asetuksen nojalla. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyt hyväksymissuunnitelmat pysyvät voimassa tämän asetuksen nojalla. Suunnitelmia on kuitenkin muutettava tarvittaessa siten, että tuottajaryhmittymä pystyy täyttämään tämän asetuksen 4 artiklassa vahvistetut tuottajaorganisaatioon sovellettavat hyväksymisperusteet. Siltä osin kuin on kyse sellaisten jäsenvaltioiden tuottajaryhmittymistä, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen, 7 artiklan 4 kohdan a alakohdassa esitettyjä tukitasoja on sovellettava hyväksymissuunnitelmiin tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen.

5. Asetuksen (EY) N:o 2202/96 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia, jotka kattavat sitrushedelmien tukijärjestelmän osalta useamman kuin yhden markkinointivuoden 1 päivästä lokakuuta 2008 alkavasta tai sen jälkeisestä markkinointivuodesta alkaen, voidaan sopimuksen molempien osapuolten suostumuksella muuttaa tai ne voidaan päättää, jotta otetaan huomioon mainitun asetuksen kumoaminen ja siitä johtuva tuen kumoutuminen. Mainitun asetuksen tai sen täytäntöönpanosääntöjen nojalla asianomaisiin osapuoliin ei sovelleta minkäänlaisia seuraamuksia tällaisen muuttamisen tai päättämisen johdosta.

6. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan tai 143 b c artiklan mukaisia siirtymäjärjestelyjä, asetuksen (EY) N:o 2201/96 6 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 2202/96 6 artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä, jotka koskevat jalostettavaksi toimitetun raaka-aineen vähimmäisominaisuuksia ja lopputuotteiden vähimmäislaatuvaatimuksia, sovelletaan edelleen kyseisen jäsenvaltion alueella korjattuun raaka-aineeseen.

56 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä syyskuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. SILVA

LIITE I

Täydellinen luettelo säännöistä, jotka voidaan 14 ja 23 artiklan nojalla laajentaa koskemaan tuottajaorganisaatioihin kuulumattomia tuottajia

1. Tuotantoilmoitusvelvollisuutta koskevat säännöt:
 - a) ilmoitus viljelysuunnitelmista tuotekohtaisesti ja tapauksen mukaan lajikekohtaisesti;
 - b) ilmoitus kylvöistä ja istutuksista;
 - c) ilmoitus viljellystä kokonaispinta-alasta eriteltynä tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;
 - d) ilmoitus ennakoitavasta tonnimäärästä sekä todennäköisistä sadonkorjuuajankohdista tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;
 - e) kausittainen ilmoitus korjatun sadon määrästä tai käytettävissä olevista varastomääristä lajikkeittain;
 - f) tiedot varastointikapasiteetista.
2. Tuotantoa koskevat säännöt:
 - a) käytettävien siementen valinta tuotteen käyttötarkoituksen perusteella: tuoremarkkinat tai teollinen jalostus;
 - b) hedelmätarhojen harventaminen.
3. Kaupan pitämistä koskevat säännöt:
 - a) sadonkorjuulle määrättyjen alkamispäivämäärien noudattaminen ja kaupan pitämisen porrastaminen;
 - b) laatua ja kokoa koskevat vähimmäisvaatimukset;
 - c) kauppakunnostus, tarjontamuoto, pakkaaminen ja merkinnät kaupan pitämisen ensimmäisessä vaiheessa;
 - d) tuotteen alkuperää koskevat merkinnät.
4. Ympäristönsuojelua koskevat säännöt:
 - a) lannoitteiden ja lannan käyttö;
 - b) kasvinsuojeluaineiden ja muiden viljelysten suojelua koskevien menetelmien käyttö;
 - c) hedelmien ja vihannesten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden jäämien enimmäispitoisuudet;
 - d) sivutuotteiden ja käytettyjen tarvikkeiden hävittämistä koskevat säännöt;
 - e) markkinoilta poistettuja tuotteita koskevat säännöt.
5. Säännöt, jotka koskevat 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista menekinedistämistä ja tiedotusta kriisinehkäisy- ja -hallinnan yhteydessä.

LIITE II

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteet seuraavasti:

1) Liitteessä I:

- a) poistetaan kuivattuja viinirypäleitä koskeva rivi; ja
 b) lisätään sokerin tuotantoon tarkoitettua sokerijuurikasta ja sokeriruokoa koskevan rivin jälkeen rivit seuraavasti:

Jalostettavaksi toimitetut hedelmät ja vihannekset	Tämän asetuksen IV osaston 10 g luku	Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannekset
Jalostettavaksi toimitetut mansikat ja vademat	Tämän asetuksen IV osaston 10 h luku	Siirtymäkauden marjatuki
Hedelmät ja vihannekset	Tämän asetuksen 143 b b artikla	Erillinen hedelmä- ja vihannekset

2) Korvataan liite II seuraavasti:

"LIITE II

12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kansalliset enimmäismäärät

(miljoonaa euroa)

Jäsenvaltio	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Tanska	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Saksa	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Kreikka	45,4	61,1	76,4	79,7	79,7	79,7	79,7	79,7
Espanja	56,9	77,3	97,0	103,8	103,9	103,9	103,9	103,9
Ranska	51,4	68,7	85,9	87,0	87,0	87,0	87,0	87,0
Irlanti	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Italia	62,3	84,5	106,4	116,5	116,6	116,6	116,6	116,6
Luxemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Alankomaat	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Itävalta	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Portugali	10,8	14,6	18,2	19,6	19,6	19,6	19,6	19,6
Suomi	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Ruotsi	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Yhdistynyt kuningaskunta	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5"

- 3) Poistetaan liitteestä V kuivattuja viinirypäleitä, jalostettavia sitruhedelmiä ja jalostettavia tomaatteja koskevat rivit.
 4) Lisätään liitteeseen VII jakso seuraavasti:

"M. Hedelmät ja vihannekset, ruokaperuna ja taimitarhat

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärään sisällytettävä määrä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, kuten:

- viljelijän hedelmistä ja vihanneksista, ruokaperunasta ja taimitarhoista suoraan tai välillisesti saaman markkinatuen määrä,
- hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen tuottamiseen käytetty pinta-ala,
- tuotettujen hedelmien ja vihannesten määrä sekä ruokaperunan ja taimitarhojen määrä,

edustavan kauden perusteella, jonka on oltava vähintään yhden markkinointivuoden pituinen ja joka voi alkaa vuonna 2001 päättyvästä markkinointivuodesta ja, 1 päivänä toukokuuta vuonna 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden osalta, vuonna 2004 päättyvästä markkinointivuodesta, ja päättyä vuonna 2007 loppuvaan markkinointivuoteen, ja joka voi olla eri kunkin tuotteen osalta.

Jäsenvaltioiden on laskettava 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sovellettava hehtaarimäärä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollainen on esimerkiksi ensimmäisen kohdan toisessa luettelukohdassa tarkoitettu pinta-ala.

Tässä kohdassa säädettyjä perusteita voidaan soveltaa eri tavoin eri hedelmä- ja vihannestuotteisiin, ruokaperunaan ja taimitarhoihin, jos se on puolueettomien perusteiden mukaan asianmukaisesti perusteltua. Jäsenvaltiot voivat samoin perustein päättää olla vahvistamatta viitemäärään sisällytettäviä määriä ja tämän kohdan nojalla sovellettavia hehtaareja ennen 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden päättymistä.

Tässä asetuksessa 'hedelmillä ja vihanneksilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa lueteltuja tuotteita ja 'ruokaperunalla' CN-koodiin 0701 tarkoitettuja muita kuin tärkkelyksen valmistukseen tarkoitettuja perunoita, joille myönnetään tukea 93 artiklan nojalla."

- 5) Korvataan liitteet VIII ja VIII a seuraavasti:

"LIITE VIII

41 artiklassa tarkoitettut kansalliset enimmäismäärät

(tuhatta euroa)

Jäsenvaltio	2005	2006	2007	2008	2009	2010 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	411 053	580 376	593 395	606 935	614 179	611 805
Tanska	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Saksa	5 148 003	5 647 175	5 695 607	5 744 240	5 770 254	5 774 254
Kreikka	838 289	2 143 603	2 171 217	2 365 298	2 367 713	2 178 382
Espanja	3 266 092	4 635 365	4 649 913	4 830 954	4 838 536	4 840 413
Ranska	7 199 000	8 236 045	8 282 938	8 382 272	8 407 555	8 415 555
Irlanti	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Italia	2 539 000	3 791 893	3 813 520	4 151 330	4 163 175	4 184 720
Luxemburg	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Alankomaat	386 586	428 329	833 858	846 389	853 090	853 090
Itävalta	613 000	633 577	737 093	742 610	745 561	744 955
Portugali	452 000	504 287	571 377	608 601	609 131	608 827
Suomi	467 000	561 956	563 613	565 690	566 801	565 520
Ruotsi	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Yhdistynyt kuningaskunta	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849

71 c artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

(tuhatta euroa)

Kalenteri-vuosi	Bulgaria	Tšekki	Viro	Kypros	Latvia	Liettua	Unkari	Malta	Romania	Puola	Slovenia	Slovakia
2005		228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670		724 600	35 800	97 700
2006		294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	446 305	830		980 835	44 184	127 213
2007	200 384	377 919	40 400	17 660	60 764	154 912	540 286	1 668	441 930	1 263 706	59 026	161 362
2008	246 766	470 463	50 500	27 167	75 610	193 076	677 521	3 017	532 444	1 579 292	73 618	201 937
2009	287 399	559 622	60 500	31 670	90 016	230 560	807 366	3 434	623 399	1 877 107	87 942	240 014
2010	327 621	645 222	70 600	36 173	103 916	267 260	933 966	3 851	712 204	2 162 207	101 959	276 514
2011	407 865	730 922	80 700	40 676	117 816	303 960	1 060 666	4 268	889 814	2 447 207	115 976	313 114
2012	488 209	816 522	90 800	45 179	131 716	340 660	1 187 266	4 685	1 067 425	2 732 307	129 993	349 614
2013	568 553	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 245 035	3 017 407	144 110	386 214
2014	648 897	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 422 645	3 017 407	144 110	386 214
2015	729 241	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 600 256	3 017 407	144 110	386 214
2016 ja sitä seuraavat vuodet	809 585	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 777 866	3 017 407	144 110	386 214"